

ศูนย์ติดตามและแก้ไขปัญหาภัยพิบัติด้านการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์
โทรศัพท์/โทรสาร 02-2819401 E-mail : disas.plan@gmail.com

แจ้งเตือนพืชที่เกิดผลกระทบ ช่วงวันที่ 24 มกราคม - 6 กุมภาพันธ์ 2567

สภาพแวดล้อม/ สภาพอากาศที่ เกิดในช่วงเวลานี้	ชนิดพืชที่ อาจเกิด ผลกระทบ	ระยะการ เจริญเติบโตของพืช ในช่วงนี้	ปัญหาที่ ควรระวัง	ข้อสังเกตลักษณะ/ อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/แก้ไข
อากาศเย็นใน ตอนเช้ามีฝนตก บางพื้นที่	พืชตระกูล กะหล่ำ และ ผักกาด (เช่น คะน้า กะหล่ำปลี กะหล่ำดอก บรอกโคลี กวางตุ้ง ผักกาดขาว ผักกาดหอม ฯลฯ)	ทุกระยะการเจริญ เติบโต	หนอนใยผัก	ตัวเต็มวัยเพศเมียวางไข่ เป็นฟองเดี่ยวๆหรือกลุ่ม เล็กๆทั้งบนใบและใต้ใบ พืช หนอนมีลักษณะเรียวยาว หัวแหลมท้ายแหลม ส่วนท้ายมีปุ่มยื่นออกเป็น 2 แฉก เมื่อถูกตัวจะดิ้น อย่างแรง และสร้างใยพา ตัวขึ้นลงระหว่างพื้นดิน กับใบพืชได้ หนอนจะกัด กินผิวใบทำให้ผักเป็นรู พรุนคล้ายรังแหจากนั้น เข้าดักแด้บริเวณใบพืช โดยมีใยบางๆปกคลุมติด ใบพืช	1. การใช้กับดักชนิดต่าง ๆ - กับดักกาวเหนียวสีเหลือง เป็นกับดักทรงกระบอก หรือกระป๋องน้ำมันเครื่องสี เหลืองทาด้วยกาวเหนียว ทุก 7 - 10 วันครั้งสามารถ จับผีเสื้อหนอนใยผักได้เฉลี่ย 16 ตัวต่อวันต่อกับดัก โดย จับผีเสื้อเพศเมีย : เพศผู้ ได้ 0.79 : 1 และเมื่อติดตั้งกับ ดักกาวเหนียวสีเหลือง จำนวน 80 กับดักต่อไร่ สามารถลดการใช้สารฆ่า แมลงมากกว่า 50 เปอร์เซ็นต์ - กับดักแสงไฟ หลอดสีน้ำ เงิน 20 วัตต์เป็นหลอดเรือง แสงที่เหมาะสมในการใช้จับ ผีเสื้อหนอนใยผักมากที่สุด มีราคาถูกกว่าหลอด blacklight-blue 20 วัตต์ และปลอดภัยไม่มีอันตราย จากแสงอุลตราไวโอเล็ต ใน การติดตั้งกับดักแสงไฟควร ติดตั้งรอบนอกแปลงผัก และควรดำเนินการติดตั้ง พร้อมกันในพื้นที่ 2. การใช้โรงเรือนตาข่ายไน ลอน หรือการปลูกผักกาง มุ้ง โดยการปลูกผักใน โรงเรือนที่คลุมด้วยตาข่าย ไนลอนขนาด 16 mesh (256 ช่องต่อตารางนิ้ว) สามารถป้องกันการเข้า

สภาพแวดล้อม/ สภาพอากาศที่ เกิดในช่วงเวลานี้	ชนิดพืชที่ อาจเกิด ผลกระทบ	ระยะเวลา เจริญเติบโตของพืช ในช่วงนี้	ปัญหาที่ ควรระวัง	ข้อสังเกตลักษณะ/ อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/แก้ไข
					<p>ทำลายของหนอนใยผักและ หนอนผีเสื้ออื่นๆได้อย่างมีประสิทธิภาพทั้งนี้โรงเรียน ตาข่ายไนล่อนต้องปิดอย่าง มิดชิดตลอดเวลาเพื่อป้องกัน ผีเสื้อเพศเมียเล็ดลอดเข้าไป วางไข่</p> <p>3. การใช้สารชีวภัณฑ์ - การใช้ เชื้อแบคทีเรีย บาซิลลัส ทูริงเยนซิสปกติใน ธรรมชาติ จะพบ เชื้อ แบคทีเรียชนิดนี้ ซึ่งมี ประสิทธิภาพในการกำจัด หนอนใยผัก แต่เนื่องจาก สภาพแวดล้อมเป็นปัจจัย สำคัญที่มีผลต่อปริมาณเชื้อ แบคทีเรียที่จะทำให้หนอน ใยผักตาย จึงมีการผลิตเชื้อ แบคทีเรียในรูปการค้า ออกจำหน่ายที่สำคัญมี 2 สายพันธุ์ คือ <i>Bacillus thuringiensis</i> subsp. <i>izawai</i> และ <i>Bacillus thuringiensis</i> subsp. <i>kurstaki</i> อัตรา 100 – 200 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร (ไม่ควรใช้ในแหล่งปลูก ผักภาคกลาง ในช่วงที่มีการ ระบาดมากพิจารณาการใช้ อัตราสูง และช่วงเวลาพ่นถี่ ขึ้น หรือพ่นสลับสารฆ่า แมลง)</p> <p>4. การใช้วิธีทางเขตกรรม สามารถช่วยลดการระบาดของ หนอนใยผักได้ เช่น การ ไถพรวนดินตากแดด หรือ การทำลายซากพืชอาหาร หรือการปลูกพืชหมุนเวียน</p>

สภาพแวดล้อม/ สภาพอากาศที่ เกิดในช่วงเวลานี้	ชนิดพืชที่ อาจเกิด ผลกระทบ	ระยะเวลา เจริญเติบโตของพืช ในช่วงนี้	ปัญหาที่ ควรระวัง	ข้อสังเกตลักษณะ/ อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/แก้ไข
					<p>ทั้งนี้ เพื่อขัดขวางการขยายพันธุ์อย่างต่อเนื่องของหนอนใยผัก</p> <p>5. การใช้สารฆ่าแมลง เนื่องจากหนอนใยผักเป็นแมลงที่สามารถสร้างความต้านทานต่อสารฆ่าแมลงได้รวดเร็ว และหลายชนิด การพิจารณาเลือกใช้สารฆ่าแมลงที่มีประสิทธิภาพเป็นแนวทางหนึ่งที่สามารถป้องกันกำจัดหนอนใยผักไม่ให้เข้าทำลายผลผลิตให้เกิดความเสียหายได้สารฆ่าแมลงที่มีประสิทธิภาพในการป้องกันกำจัดหนอนใยผัก เช่น สไปนีโทแรม 12% SC อัตรา 40-60 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ คลอร์ฟินาเพอร์ 10% SC อัตรา 40-60 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ โทลเฟนไพแรต 16% EC อัตรา 40-60 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ อินดอกซาคาร์บ 15% EC อัตรา 40-60 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ อีมาเมกตินเบนโซเอต 1.92% EC อัตรา 80 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ฟิโพรนิล 5% SC อัตรา 60-80 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร (พ่นเมื่อพบการระบาดของหนอนใยผักทุก 5 วัน ติดต่อกัน 2 ครั้ง ควรสลับกลุ่มกลไกการออกฤทธิ์ทุก 14 วัน)</p>

สภาพแวดล้อม/ สภาพอากาศที่ เกิดในช่วงเวลานี้	ชนิดพืชที่ อาจเกิด ผลกระทบ	ระยะการ เจริญเติบโตของพืช ในช่วงนี้	ปัญหาที่ ควรระวัง	ข้อสังเกตลักษณะ/ อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/แก้ไข
	ถั่วลิ้นเตา	ทุกระยะการเจริญ เติบโต	โรคราแป้ง (เชื้อรา Oidium sp.)	พบอาการของโรคที่ทุก ส่วนของพืชอาการ เริ่มแรกมักพบที่ใบก่อน โดยเฉพาะใบที่อยู่ด้าน ล่างของต้นจะพบเชื้อรา ลักษณะคล้ายผงแป้งสี ขาวเกิดกระจายเป็น หย่อม ๆ ทั้งด้านบนใบ และใต้ใบ ถ้าอาการ รุนแรงเชื้อราจะลุกลาม ทั่ว เห็นต้นถั่วลิ้นเตาขาว ทั้งต้น ทำให้ใบและส่วน ต่างๆบิดเบี้ยวเสียรูปทรง ใบจะเหลือง โหม้ และ ร่วงก่อนกำหนด ถ้าเกิด โรคในระยะออกดอกจะ ทำให้ต้นแคระแกร็น ติด ฝักน้อย ฝักบิดเบี้ยว หรือ ฝักและเมล็ดลีบเล็กลง	1. ไม่ปลูกพืชแน่นเกินไป และหมั่นกำจัดวัชพืช เพื่อให้มีการถ่ายเทของ อากาศได้ดี 2. หมั่นตรวจแปลงปลูก อย่างสม่ำเสมอ เมื่อพบ อาการของโรคพ่นด้วยสาร ซัลเฟอร์ 80% WP อัตรา 30 - 40 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ไดโนแคป 19.5% WP อัตรา 40 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ คอปเปอร์ซัลเฟต 30% WP อัตรา 12.5 - 25 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ เฮกซะโคนาโซล 5% EC อัตรา 20 - 30 มิลลิลิตรต่อ น้ำ 20 ลิตร พ่นทุก 5 - 7 วัน ****สารซัลเฟอร์ ไม่ควรพ่น ในสภาพอากาศร้อน หรือมี แดดจัดเพราะอาจจะทำให้ ใบไหม้
	มะเขือเทศ	ทุกระยะการเจริญ เติบโต	โรคใบหงิก เหลือง (เชื้อไวรัส Tomato yellow leaf curl virus, TYLCV)	ใบยอดและใบอ่อนหดย่น หงิกมีสีเหลืองขอบใบม่วง งอ ยอดเป็นพุ่ม ใบที่แตก ใหม่มีขนาดเล็ก ต้นแคระ แกร็น ทำให้มะเขือเทศไม่ ติดผลหรือติดผลน้อยมาก	1. ใช้มะเขือเทศพันธุ์ ต้านทานโรค 2. คัดเลือกกล้ามะเขือเทศที่ แข็งแรงและไม่เป็นโรคไวรัส มาปลูก 3. หมั่นกำจัดวัชพืชในแปลง และรอบแปลงปลูก เพื่อลด แหล่งสะสมของเชื้อไวรัส และแมลงพาหะ เช่น สาบแร้งสาบกา กะเม็ง หน้ ย่าง กระทกรก ลำโพง โทองเทง และชื่กาขาว 4. ตรวจสอบแปลงสม่ำเสมอ ถ้า พบต้นที่เป็นโรค ถอนแล้ว นำไปทำลายนอกแปลงปลูก 5. เชื้อไวรัสสาเหตุโรคพืช ยัง ไม่มีสารป้องกันกำจัด โดยตรง แต่ป้องกันการ

สภาพแวดล้อม/ สภาพอากาศที่ เกิดในช่วงเวลานี้	ชนิดพืชที่ อาจเกิด ผลกระทบ	ระยะการ เจริญเติบโตของพืช ในช่วงนี้	ปัญหาที่ ควรระวัง	ข้อสังเกตลักษณะ/ อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/แก้ไข
					<p>ระบาดของโรคได้ โดยพ่นสารฆ่าแมลงหิวข้าวยาสูบซึ่งเป็นพาหะนำโรค เช่น สารอิมิดาโคลพริด 10% SL อัตรา 40 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ฟิโพรนิล 5% SC อัตรา 40 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ เฟนโพรพาทริน 10% EC อัตรา 40 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร</p> <p>6. ไม่ปลูกพืชที่เป็นพืชอาศัยของเชื้อสาเหตุโรค ได้แก่ พืชตระกูลแตง ตระกูลถั่ว ตระกูลมะเขือ ขึ้นฉ่าย ยาสูบ งามะพร้าวขาว ตำลึง หงอนไก่ บานไม่รู้โรย และทานตะวัน เป็นต้นใกล้แปลงปลูกมะเขือเทศ</p> <p>7. แปลงที่พบการระบาดของโรค หลังจากเก็บเกี่ยวผลผลิตแล้ว ให้เก็บซากพืชไปทำลายนอกแปลงปลูกและไม่ปลูกมะเขือเทศซ้ำ ควรปลูกพืชชนิดอื่นที่ไม่ใช่พืชอาศัยของเชื้อสาเหตุโรค</p>
	หอมแดง, หอมหัวใหญ่, หอมแบ่ง, กระเทียม	ระยะการเจริญเติบโตทางลำต้น - พัฒนาหัว	1. หนอนกระทู้หอม	หนอนกระทู้หอมจะเจาะเข้าไปอาศัยในใบห่อและกัดกินเนื้อเยื่อใบห่อทำให้ใบมีสีขาวและจะกัดกินไปถึงหัวหอมทำให้ไม่สามารถเก็บผลผลิตได้	<p>1. เก็บกลุ่มไข่และหนอนทำลายเพื่อช่วยลดการระบาด</p> <p>2. ใช้เชื้อแบคทีเรีย บาซิลลัส ทูริงเยนซิส <i>Bacillus thuringiensis</i> (Bt) อัตรา 200 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร (SC)</p> <p>3. ใช้นิวเคลียร์โพลีฮีโดรซิสไวรัส หรือ เอ็นพีวี หนอนกระทู้หอม อัตรา 20 - 30 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร พ่น</p>

สภาพแวดล้อม/ สภาพอากาศที่ เกิดในช่วงเวลานี้	ชนิดพืชที่ อาจเกิด ผลกระทบ	ระยะเวลา เจริญเติบโตของพืช ในช่วงนี้	ปัญหาที่ ควรระวัง	ข้อสังเกตลักษณะ/ อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/แก้ไข
					<p>ทุก 7 วันเมื่อพบบัณฑิตที่มีรอยทำลายเกิน 10 เปอร์เซ็นต์ กรณีพบการระบาดรุนแรง มีความเสียหายเกิน 20 เปอร์เซ็นต์ ควรพ่นติดต่อกัน 2 ครั้ง ทุก 4 วัน</p> <p>4. สารฆ่าแมลงที่มีประสิทธิภาพ เช่น โทลเฟนไพเรต 16% EC อัตรา 40 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ คลอพินาเพอร์ 10% SC อัตรา 40 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ไซแอนทรานิลิโพรล 10% OD อัตรา 40 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ฟลูเบนไดอะไมด์ 20% WG อัตรา 6 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ คลอแรนทรานิลิโพรล</p> <p>5. 17 % SC อัตรา 20 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรืออินดอกซาคาร์บ 15% EC อัตรา 30 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร เมื่อพบกลุ่มไข่เฉลี่ย 0.5 กลุ่มต่อ 1 ตารางเมตร โดยการสุ่มนับแบบทแยงมุม 25 จุดต่อไร่ พ้นจนกว่าการทำลายจะลดลงต่ำกว่า 10 เปอร์เซ็นต์</p>
			2. โรคใบจุดสีม่วง (เชื้อรา <i>Alternaria porri</i>)	อาการเริ่มแรก พบจุดฉ่ำน้ำขนาดเล็กรูปร่างกลมหรือรีบนใบ ซึ่งเมื่อแผลแห้งจะเปลี่ยนเป็นจุดแผลสีขาว ต่อมาแผลขยายออกตามความยาวของใบ มีลักษณะเป็นรูปไข่เนื้อเยื่อยุบตัว แผลสีม่วงเข้มหรือสีน้ำตาลอมม่วง ตรง	<p>1. ก่อนปลูกควรปรับปรุงดินให้มีสภาพเหมาะสมกับการปลูกหอม โดยการใส่ปุ๋ยขาวปุ๋ยคอก หรือปุ๋ยอินทรีย์</p> <p>2. ใช้หัวพันธุ์ที่ปราศจากโรค โดยแช่หัวพันธุ์ หรือต้นกล้า ก่อนปลูกด้วยสารป้องกันกำจัดโรคพืช เช่น ไดฟิโนโคนาโซล 25% EC อัตรา 30 -</p>

สภาพแวดล้อม/ สภาพอากาศที่ เกิดในช่วงเวลานี้	ชนิดพืชที่ อาจเกิด ผลกระทบ	ระยะเวลา เจริญเติบโตของพืช ในช่วงนี้	ปัญหาที่ ควรระวัง	ข้อสังเกตลักษณะ/ อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/แก้ไข
				<p>กลางซีดจางกว่าเล็กน้อย มีแถบสีขาวหรือสีเหลือง ส้มล้อมรอบแผล ถ้าอากาศชื้นจะพบผงสปอร์ สีดำของเชื้อราสาเหตุโรค บนแผลเมื่อมีหลายแผล ขยายต่อกันจะทำให้ใบแห้ง ต้นโทรมผลผลิตลดลง หากโรคระบาดรุนแรงใบจะแห้งตายหมด ไม่ได้ผลผลิต หากเชื้อราเข้าทำลายที่ส่วนหัวจะทำให้หัวเน่าเก็บไว้ได้ไม่นาน</p>	<p>40 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ไอโพรไดโอน 50% WP อัตรา 30 - 40 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร นาน 15 - 20 นาที</p> <p>3. ตรวจสอบปลุกสม่ำเสมอ เมื่อพบโรคพ่นด้วยสารป้องกันกำจัดโรคพืช เช่น ไตฟีโนโคนาโซล 25% EC อัตรา 20 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ไอโพรไดโอน 50% WP อัตรา 30 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตรหรือโพคคลอราซ 50% WP อัตรา 20 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ อะซอกซิสโตรบิน 25% SC อัตรา 5-10 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ฟลูโอไพแรม + ไตรฟลอกซีสโตรบิน 25% + 25% SC อัตรา 10 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร ทุก 5 -7 วัน ไม่ควรพ่นสารชนิดใดชนิดหนึ่งต่อเนื่องกันเป็นเวลานาน ควรใช้สลับชนิด เพื่อป้องกันการดื้อยาของเชื้อราสาเหตุโรค</p> <p>4. เก็บซากพืชที่เป็นโรคนำไปทำลายนอกแปลงปลูกเพื่อไม่ให้เป็นแหล่งสะสมของเชื้อสาเหตุโรค</p> <p>5. ในพื้นที่ที่มีการระบาดของโรค ควรปลูกพืชชนิดอื่นที่ไม่ใช่สกุลหอมกระเทียมสลับ</p>
			3. โรคแอนแทรคโนส หรือ โรคหอมเลื้อย	อาการของโรค พบได้บนใบกาบใบหรือสวนหัว โดยเริ่มแรกพบจุดดำน้ำขนาดเล็กต่อมาขยายใหญ่	1. ก่อนปลูกควรไถตากดิน 2-3 แดดใส่ปูนขาวและปุ๋ยคอกหรือปุ๋ยอินทรีย์ เพื่อปรับสภาพดิน

สภาพแวดล้อม/ สภาพอากาศที่ เกิดในช่วงเวลานี้	ชนิดพืชที่ อาจเกิด ผลกระทบ	ระยะการ เจริญเติบโตของพืช ในช่วงนี้	ปัญหาที่ ควรระวัง	ข้อสังเกตลักษณะ/ อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/แก้ไข
			หรือ โรค หมานอน (เชื้อรา Colletotri chum gloeospor ioides)	เป็นแผลรูปกลมหรือรี เนื้อแผลยุบลงเล็กน้อย บนแผลมีหยดของเหลวสี ชมพูอมส้มซึ่งเป็นกลุ่ม สปอร์ของเชื้อราสาเหตุ โรค เมื่อแห้งจะเห็นตุ่ม เล็กๆสีน้ำตาลดำเรียงเป็น วงซ้อนกันหลายชั้น ถ้า แผลขยายใหญ่หรือหลาย แผลมาชนกันจะทำให้หัก พับแห้งตาย หรือเน่าตาย ทั้งต้นทำให้ผลผลิตลดลง หากเป็นโรคในระยะที่ ต้นหอมยังไม่ลงหัวจะทำให้ ให้ต้นแคระแกร็น ใบปิด เป็นเกลียว ถ้าอาการ รุนแรงต้นจะเลี้ยว ไม่ลง หัว หากเป็นโรคในระยะที่ ต้นหอมเริ่มลงหัวจะทำให้ หัวลีบยาว บิดโค้งงอ ส่วน กาบใบที่อยู่บริเวณเหนือ หัวหอม (คอหอม) มักยืด ยาว มีระบบรากสั้นกว่า ปกติ ทำให้ไม่ได้ผลผลิต	2. ใช้ส่วนขยายพันธุ์ที่ ปราศจากโรค โดยแช่หัว พันธุ์ หรือต้นกล้าก่อน ปลูกด้วยสารป้องกันกำจัด โรคพืช เช่น โพรคลอราซ 50% WP อัตรา 40 กรัม ต่อน้ำ 20 ลิตร นาน 15 - 20 นาที 3. ตรวจสอบแปลงปลูกอย่าง สม่ำเสมอ เมื่อพบโรค พ่น ด้วยสารป้องกันกำจัดโรค พืช เช่น โพรคลอราซ 50% WP อัตรา 20 กรัมต่อ น้ำ 20 ลิตร หรือ อะซอก ซิสโตรบิน 25% SC อัตรา 10 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ไดฟิโนโคนาโซล 25% EC อัตรา 25 มิลลิลิตรต่อ น้ำ 20 ลิตรหรือคาร์เบน ดาซิม 50% SC อัตรา 15 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือไพราโคลสโตรบิน 25% EC อัตรา 10 มิลลิลิตร ต่อน้ำ 20 ลิตร ทุก 5 วัน ไม่ควรพ่นสารชนิดใดชนิด หนึ่งต่อเนื่องกันเป็น เวลานาน ควรใช้สลับชนิด เพื่อป้องกันการดื้อยาของ เชื้อราสาเหตุโรค 4. ต้นที่เป็นโรครุนแรง ควรถอนนำไปทำลายนอก แปลงปลูกเพื่อไม่ให้เป็น แหล่งแพร่ระบาดของโรค 5. หลังจากเก็บเกี่ยว ผลผลิตแล้ว ควรเก็บซาก พืชที่เป็นโรคไปทำลาย นอกแปลงปลูกให้หมด

สภาพแวดล้อม/ สภาพอากาศที่ เกิดในช่วงเวลานี้	ชนิดพืชที่ อาจเกิด ผลกระทบ	ระยะการ เจริญเติบโตของพืช ในช่วงนี้	ปัญหาที่ ควรระวัง	ข้อสังเกตลักษณะ/ อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/แก้ไข
					<p>เพื่อไม่ให้เป็นแหล่งสะสมของเชื้อสาเหตุโรค</p> <p>6. แปลงที่มีการระบาดของโรครุนแรง ควรปลูกพืชอื่นที่ไม่ใช่สกุลหอมกระเทียมสลับ อย่างน้อย 2 ปี</p>
	เงาะ	แทงช่อดอก - ผลอ่อน	โรคราแป้ง (เชื้อรา Oidium nephelii)	<p>พบโรครระบาดมากในระยะที่เงาะสร้างช่อดอกและผลอ่อน โดยพบผงสีขาวหรือสีเทาอ่อนคล้ายแป้งเกาะบนช่อดอก และตามร่องขนของผล ทำให้ติดผลน้อย หรือไม่ติดผล ถ้าติดผลจะมีขนาดเล็กไม่สมบูรณ์ หลุดร่วงง่ายหรือทำให้ผลเน่าแห้งติดคาที่ก้านช่อ หากเป็นโรคในระยะผลโตจะทำให้ขนแห้ง แข็ง ผิวผลมีสีคล้ำไม่สม่ำเสมอถ้าอาการรุนแรงจะทำให้ขนกุดเรียกว่าเงาะขนเกรียนในระยะที่ผลกำลังสุกส่วนที่มีเชื้อราปกคลุมจะมีสีซีดกว่าปกติ นอกจากนี้ อาจพบอาการของโรคได้ที่ยอดและใบ หากอาการรุนแรงจะทำให้ใบอ่อนร่วง</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. กำจัดวัชพืชในแปลงปลูก และตัดแต่งทรงพุ่มเงาะให้โปร่งเพื่อให้อากาศถ่ายเทสะดวกเป็นการลดความชื้นในทรงพุ่มและไม่ให้เป็นแหล่งสะสมของเชื้อสาเหตุโรค 2. หมั่นตรวจแปลงปลูกอย่างสม่ำเสมอเมื่อพบเริ่มมีอาการของโรค ตัดแต่งและเก็บส่วนที่เป็นโรคนำไปทำลายนอกแปลงปลูก เพื่อลดปริมาณเชื้อสาเหตุโรค 3. หากพบมีการระบาดของโรคพ่นด้วยสารป้องกันกำจัดโรคพืช ซัลเฟอร์ 80% WP อัตรา 30 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือไตรโฟรีน 19% EC อัตรา 20 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ เบโนมิล 50% WP อัตรา 10 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร และควรหยุดพ่นสารก่อนเก็บผลผลิต อย่างน้อย 15 วัน <p>**** ไม่ควรพ่นสารในช่วงดอกบาน เพื่อป้องกันผลกระทบต่อการผสมเกสร สำหรับสารซัลเฟอร์</p>

สภาพแวดล้อม/ สภาพอากาศที่ เกิดในช่วงเวลานี้	ชนิดพืชที่ อาจเกิด ผลกระทบ	ระยะการ เจริญเติบโตของพืช ในช่วงนี้	ปัญหาที่ ควรระวัง	ข้อสังเกตลักษณะ/ อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/แก้ไข
					ไม่ควรพ่นในสภาพอากาศ ร้อน หรือมีแดดจัด เพราะ อาจทำให้เกิดอาการไหม้ที่ ช่อดอกและผลอ่อนได้
	ถั่วเหลือง	ระยะออกดอกถึง ติดฝักอ่อน	1. หนอน กระทู้ฝัก	เข้าทำลายตั้งแต่ถั่วเหลือง เจริญเติบโตทางลำต้น และใบจนถึงระยะออก ดอกและติดฝักหนอนที่ ฟักออกมาจากไขใหม่ ๆ จะอยู่รวมกันเป็นกลุ่ม แพะผิวใบด้านล่าง ทำให้ เหลืองแต่เส้นใบเมื่อผิวใบ แห้งจะมองเห็นเป็นสีขาว เมื่อหนอนโตขึ้นจะแยก กลุ่มออกไปกัดกินใบทั่ว ทั้งแปลง โดยหนอนจะกัด กินจากขอบใบเข้าไป	พ่นเชื้อไวรัสของหนอน กระทู้ฝัก อัตรา 50 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร พ่น 1-2 ครั้ง เมื่อพบการ ระบาด หรือ พ่นสารฆ่า แมลงแลมบ์ดา-ไซฮาโลท ริน 2.5% EC อัตรา 10 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ไตรอะโซฟอส 40% EC อัตรา 40 มิลลิลิตรต่อ น้ำ 20 ลิตร หรือ คลอร์ ฟลูอาซุรอน 5% EC อัตรา 20 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร พ่นเมื่อใบถูกทำลาย 30 เปอร์เซ็นต์ในระยะ ก่อนออกดอกจนถึงระยะ ฝักยังเขียวอยู่ หรือใบถูก ทำลาย 60 เปอร์เซ็นต์หลัง ดอกบาน 4 สัปดาห์
			2. หนอน ม้วนใบ	หนอนที่ฟักออกจากไข ใหม่ๆจะอยู่รวมกันเป็น กลุ่ม ชักใยบาง ๆ คลุมตัว ไว้ แล้วกัดกินผิวใบ เมื่อ หนอนโตขึ้นจึงกระจาย กันออกไปทั่วทั้งแปลง สร้างใยยึดใบพืชจากขอบ ใบของใบเดียวเข้าหากัน หรือยึดใบมากกว่า 2 ใบ เข้าหากันแล้วอาศัยกัดกิน อยู่ในท่อใบนั้นจนหมด แล้วเคลื่อนย้ายไปทำลาย ใบอื่นต่อไป	พ่นสารฆ่าแมลง แลมบ์ดา- ไซฮาโลทริน 2.5% EC อัตรา 10 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตรหรือไตรอะโซฟอส 40% EC อัตรา 40 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร พ่นเมื่อใบถูกทำลาย 30 เปอร์เซ็นต์ ก่อนออกดอก จนถึงระยะฝักยังเขียวอยู่ หรือใบถูกทำลาย 60 เปอร์เซ็นต์ หลังดอกบาน 4 สัปดาห์
			3. มวนถั่ว	ตัวอ่อนและตัวเต็มวัยของ	พ่นสารฆ่าแมลงบูโพร

สภาพแวดล้อม/ สภาพอากาศที่ เกิดในช่วงเวลานี้	ชนิดพืชที่ อาจเกิด ผลกระทบ	ระยะการ เจริญเติบโตของพืช ในช่วงนี้	ปัญหาที่ ควรระวัง	ข้อสังเกตลักษณะ/ อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/แก้ไข
			เหือง	มวนถั่วเหืองจะดูดน้ำเลี้ยงจากใบ ลำต้น ดอก และฝักของถั่วเหืองฝักอ่อนที่ถูกทำลายจะลีบและร่วงหล่นทำให้ผลผลิตลดลง	เพซิน 25%WP อัตรา 30 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ฟิโพรนิล 5% SC อัตรา 20 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ อิมิดาโคลพริด 10% SL อัตรา 10 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตรหรืออิมิดาโคลพริด 70% WG อัตรา 2 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ไดโนทีฟูแรน 10% WP อัตรา 10 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือไทอะมีโทกแซม 25% WG อัตรา 2 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรืออะซีทาไมพริด 20% SPอัตรา 10 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือแลมบ์ดา-ไซฮาโลทริน 2.5% CS อัตรา 20 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือแกมมา-ไซฮาโลทริน 1.5% CS อัตรา 20 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ โพรฟีโนฟอส 50%EC อัตรา 50 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ไตรอะโซฟอส 40% EC อัตรา 50 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร พ่นให้ทั่วเมื่อพบตัวเต็มวัยของมวนถั่วเหืองระบาด
			4. หนอน เจาะฝักถั่ว	หนอนจะเจาะเข้าไปกัดกินเมล็ดที่อยู่ในฝักหลังจากฝักออกมาจากไซ หนอนที่มีขนาดใหญ่สามารถย้ายไปกัดกินฝักอื่น ๆ ได้โดยชักใยดึงฝักมาติดกันแล้วเจาะเข้าไปกัดกินเมล็ดที่อยู่ภายในฝักใหม่	พ่นสารฆ่าแมลง ไตรอะโซฟอส 40% EC อัตรา 50 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือแลมบ์ดา-ไซฮาโลทริน 2.5 % EC อัตรา 20 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร พ่น 1-2 ครั้ง ห่างกัน 7-10 วัน

สภาพแวดล้อม/ สภาพอากาศที่ เกิดในช่วงเวลานี้	ชนิดพืชที่ อาจเกิด ผลกระทบ	ระยะเวลา เจริญเติบโตของพืช ในช่วงนี้	ปัญหาที่ ควรระวัง	ข้อสังเกตลักษณะ/ อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/แก้ไข
				การเข้าทำลายของหนอน เจาะฝักถั่วทำให้ผลผลิต ถั่วเหลืองลดลงมากกว่า 40 เปอร์เซ็นต์	
	ถั่วเขียว	ระยะออกดอก - ติดฝักอ่อน	1. หนอน กระทู้ฝัก	หนอนที่ฟักออกมาจากไข่ ใหม่ๆจะอยู่รวมกันเป็น กลุ่ม แทะผิวใบด้านล่าง ทำให้เหลือแต่ผิวใบ ด้านบนมองเห็นใบโปร่ง ใสคล้ายร่างแห เมื่อ หนอนโตขึ้นจะแยกกลุ่ม ออกไปกัดกินใบทั่วทั้ง แปลง โดยหนอนจะกัด กินจากขอบใบเข้าไป	พ่นเชื้อไวรัสของหนอน กระทู้ฝัก อัตรา 50 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร พ่น 1 - 2 ครั้ง เมื่อพบการ ระบาดหรือพ่นสารฆ่า แมลงแลมบ์ดา-ไซฮาโลท ริน 2.5% EC อัตรา 10 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ไตรอะโซฟอส 40% EC อัตรา 40 มิลลิลิตรต่อ น้ำ 20 ลิตร หรือ คลอร์ ฟลูอาซอรอน 5% EC อัตรา 20มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร พ่นเมื่อใบถูกทำลาย 30 เปอร์เซ็นต์ ในระยะก่อน ออกดอกจนถึงระยะฝักยัง เขียวอยู่ หรือใบถูกทำลาย 60เปอร์เซ็นต์หลังดอก บาน 4 สัปดาห์
			2. หนอน ม้วนใบ	หนอนที่ฟักออกจากไข่ ใหม่ๆจะอยู่รวมกันเป็น กลุ่มชกใบบาง ๆ คลุมตัว ไว้ แล้วกัดกินผิวใบ เมื่อ หนอนโตขึ้นจึงกระจาย กันออกไปเพื่อหาใบหรือ ชกใบดึงเอาใบหลาย ๆ ใบมาห่อรวมกัน แล้ว อาศัยกัดกินอยู่ในใบที่ ม้วนนั้นจนหมดแล้ว เคลื่อนย้ายไปทำลายใบ อื่นต่อไป	พ่นเชื้อแบคทีเรีย บาซิลลัสทรูริงเยนซิส อัตรา 100 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือพ่นสารฆ่าแมลง อินดอกซาคาร์บ 15% EC อัตรา 10 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือเมทอกซีฟีโน ไซด์ 24% SC อัตรา 10 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ลูเฟนนูรอน 5% EC อัตรา 10 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตรหรือ แลมบ์ดา-ไซ ฮาโลทริน 2.5% EC อัตรา 20 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20

สภาพแวดล้อม/ สภาพอากาศที่ เกิดในช่วงเวลานี้	ชนิดพืชที่ อาจเกิด ผลกระทบ	ระยะการ เจริญเติบโตของพืช ในช่วงนี้	ปัญหาที่ ควรระวัง	ข้อสังเกตลักษณะ/ อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/แก้ไข
					ลิตรหรือไตรอะโซฟอส 40 % EC อัตรา 40 มิลลิลิตร ต่อน้ำ 20 ลิตร พ่นเมื่อใบถูกทำลาย 30 เปอร์เซ็นต์ก่อนออกดอก จนถึงระยะฝักยังเขียวอยู่ หรือใบถูกทำลาย 60 เปอร์เซ็นต์ หลังดอกบาน 4 สัปดาห์
			3. เพลี้ยไฟ	ตัวอ่อนและตัวเต็มวัยดูด น้ำเลี้ยงจากใบยอดอ่อน ตาดอกหรือฝักอ่อน ส่วนต่าง ๆ ของถั่วเขียวที่ ถูกทำลายจะเกิดรอยต่าง หักงอ บิดเบี้ยวคล้ายใบ หดเส้นกลางใบมีสีน้ำตาล เข้มใบแห้งกรอบ และ หลุดร่วง ถ้าทำลายส่วน ของฝักจะทำให้ฝักบิด เบี้ยว ไม่ติดเมล็ด	พ่นสารฆ่าแมลงฟิโพรนิล 5% SC อัตรา 20 มิลลิลิตร ต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ไตรอะโซฟอส 40% EC อัตรา 50 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ สไปนีโทแรม 12% SC อัตรา 5 มิลลิลิตรต่อ น้ำ 20 ลิตรหรืออะบาเมก ดิน 1.8% EC อัตรา 30 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร พ่นเมื่อพบเพลี้ยไฟทำลาย ใบและดอก ในระยะที่ถั่ว เจริญเติบโตจนถึงระยะติด ฝักอ่อน
			4. เพลี้ย อ่อน	ตัวอ่อนและตัวเต็มวัยดูด น้ำเลี้ยงจากยอด ใบอ่อน ช่อดอกและฝักอ่อนของ ถั่วเขียว ทำให้ต้นแคระแกร็น ยอดย่น หักงอ ดอกร่วง ฝักอ่อนบิดเบี้ยว และเมล็ดลีบ ผลผลิต เสียหาย และลดลง มากกว่า 30 เปอร์เซ็นต์	พ่นสารฆ่าแมลง ไตรอะโซ ฟอส 40% EC อัตรา 40 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือแลมบ์ดา-ไซฮาโลทริน 2.5 % EC อัตรา 10 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร พ่นเมื่อพบเพลี้ยอ่อน ระบาด พ่น 1-2 ครั้ง ห่าง กัน 7 - 10 วัน
			5. หนอน เจาะฝักถั่ว มารูค่า	หนอนจะเจาะเข้าทำลาย ฝักหรือเจาะฝักที่ติดอยู่กับใบและกัดกินเมล็ด ภายในฝัก ทำให้ผลผลิต ลดลง	พ่นสารฆ่าแมลง ไตรอะโซ ฟอส 40% EC อัตรา 50 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือแลมบ์ดา-ไซฮาโลทริน 2.5 % EC อัตรา 20

สภาพแวดล้อม/ สภาพอากาศที่ เกิดในช่วงเวลานี้	ชนิดพืชที่ อาจเกิด ผลกระทบ	ระยะการ เจริญเติบโตของพืช ในช่วงนี้	ปัญหาที่ ควรระวัง	ข้อสังเกตลักษณะ/ อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/แก้ไข
					มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร พ่น เมื่อฝักถูกทำลาย ประมาณ 30 เปอร์เซ็นต์ ในระยะถั่วออกดอกถึงติด ฝักอ่อน หรือดอกและฝัก ถูกทำลายประมาณ 20 เปอร์เซ็นต์ เมื่อถั่วอายุ 42 วัน หรือดอกและฝักถูก ทำลายประมาณ 10 เปอร์เซ็นต์ เมื่อถั่วอายุ 49 วันขึ้นไป
	อ้อย	1. อ้อยปลูกใหม่ 2. อ้อยแตกกอ	ด้วงหนวดยาวอ้อย	ตัวหนอนของด้วงหนวดยาวอ้อยเริ่มเข้าทำลายตั้งแต่ระยะเริ่มปลูกอ้อยโดยเจาะไซเข้าไปกัดกินเนื้ออ้อยภายในท่อนพันธุ์ทำให้ท่อนพันธุ์ไม่งอกหน่ออ้อยอายุ 1 - 3 เดือนจะถูกกัดกินตรงส่วนโคนที่ติดกับเหง้าให้ขาดออก ทำให้หน่ออ้อยแห้งตาย เมื่ออ้อยมีลำแล้วพบว่าการเข้าทำลายของด้วงหนวดยาวอ้อยจะทำให้กาบใบและใบอ้อยแห้งตายทั้งต้นหรือทั้งกออ้อยหนอนที่มีขนาดเล็กจะกัดกินบริเวณเหง้าอ้อยทำให้การส่งน้ำและอาหารจากรากไปสู่ลำต้นและใบน้อยลง เมื่อหนอนมีขนาดใหญ่ขึ้นจะเริ่มเจาะไซจากส่วนโคนลำต้นขึ้นไปกินเนื้ออ้อย ทำให้ลำต้นเป็นโพรงเหลือแต่เปลือกลำต้นอ้อยหักล้มและแห้งตาย	1. อ้อยปลูกใหม่ ทำการป้องกันกำจัดด้วยวิธีผสมผสาน ได้แก่ 1. การป้องกันกำจัดด้วยวิธีกล - ไถพรวนดินแล้วเก็บตัวหนอนและดักแด้ของด้วงหนวดยาวอ้อยตามรอยไถก่อนปลูกอ้อย - จับตัวเต็มวัยของด้วงหนวดยาวอ้อย หรือเดินเก็บในแปลงอ้อยช่วงพลบค่ำ 2. การป้องกันกำจัดด้วยศัตรูธรรมชาติ - โรยเชื้อราเขียวเมตาโรเซียมอัตรา 10 กิโลกรัมต่อไร่ บนท่อนพันธุ์พร้อมปลูกแล้วกลบดิน 3. การป้องกันกำจัดด้วยสารเคมีในพื้นที่ที่มีการระบาดของด้วงหนวดยาวอ้อย อย่างรุนแรงให้ป้องกันกำจัดด้วยสารเคมีใช้สารเคมีชนิดน้ำ - พ่นสารฆ่าแมลง พิโพร

สภาพแวดล้อม/ สภาพอากาศที่ เกิดในช่วงเวลานี้	ชนิดพืชที่ อาจเกิด ผลกระทบ	ระยะเวลา เจริญเติบโตของพืช ในช่วงนี้	ปัญหาที่ ควรระวัง	ข้อสังเกตลักษณะ/ อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/แก้ไข
					<p>นิล 5% SC อัตรา 80 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ อัตรา 320 มิลลิลิตรต่อไร่บนท่อนพันธุ์อ้อย พร้อมปลูกแล้วกลบดิน</p> <p>การใช้สารเคมีชนิดเม็ด</p> <p>– โรยสารฆ่าแมลงฟิโพรนิล 0.3% G อัตรา 6 กิโลกรัมต่อไร่บนท่อนพันธุ์อ้อยพร้อมปลูกแล้วกลบดิน</p> <p>2. ระยะอ้อยแตกกอทำ การป้องกันกำจัดด้วยวิธีผสมผสาน ได้แก่</p> <p>1. การป้องกันกำจัดด้วยวิธีกล</p> <p>– ถ้าพบหน่ออ้อยแห้งตายให้ขุดกออ้อยและจับตัวหนอนและดักแด้ของด้วงหนวดยาวอ้อย ออกมาทำลายนอกแปลง</p> <p>– จับตัวเต็มวัยของด้วงหนวดยาวอ้อย หรือเดินเก็บในแปลงอ้อยช่วงค่า</p> <p>2. การป้องกันกำจัดด้วยศัตรูธรรมชาติ</p> <p>– เปิดร่องอ้อยแล้วโรยเชื้อราเขียวเมตาไรเซียม อัตรา 10 กิโลกรัมต่อไร่ ให้ชิดกออ้อยแล้วกลบดิน</p> <p>3. การป้องกันกำจัดด้วยสารเคมีในพื้นที่ที่มีการระบาดของด้วงหนวดยาวอ้อย อย่างรุนแรงให้ป้องกันกำจัดด้วยสารเคมี</p> <p>การใช้สารเคมีชนิดน้ำ</p> <p>– เปิดร่องอ้อยแล้วพ่นสาร</p>

สภาพแวดล้อม/ สภาพอากาศที่ เกิดในช่วงเวลานี้	ชนิดพืชที่ อาจเกิด ผลกระทบ	ระยะการ เจริญเติบโตของพืช ในช่วงนี้	ปัญหาที่ ควรระวัง	ข้อสังเกตลักษณะ/ อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/แก้ไข
					<p>ฆ่าแมลง พิโพรนิล 5% SC อัตรา 80 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ อัตรา 320 มิลลิลิตรต่อไร่ ให้ชิดกอ อ้อยแล้วกลบดิน</p> <p>การใช้สารเคมีชนิดเม็ด</p> <p>-เปิดร่องอ้อยแล้วโรยสาร ฆ่าแมลง พิโพรนิล 0.3% อัตรา 6 กิโลกรัมต่อไร่ ให้ ชิดกออ้อยแล้วกลบดิน</p> <p>หมายเหตุ</p> <ul style="list-style-type: none"> - กรณีการใช้เชื้อราเขียว เมตาไรเซียม และสารเคมี ขณะใช้ดินต้องมีความชื้น หรือเป็นพื้นที่ที่สามารถให้น้ำได้ - ในช่วงที่ฝนเริ่มตก ดั้วหนวดยาวอ้อยจะออกเป็น ตัวเต็มวัยให้ฝ้าระวังเมื่อ ฝนตกหนักครั้งแรกให้ สสำรวจตัวเต็มวัย ในช่วง พลับค่า ถ้าไม่พบตัวเต็มวัย ให้รอฝนตกซ้ำครั้งที่ 2 ดั้วหนวดยาวอ้อยจะออก จากดักแต่เป็นตัวเต็มวัยให้ ทำกับดักหลุมในแปลง อ้อยเพื่อจับตัวเต็มวัย หรือ เดินเก็บตัวเต็มวัยในแปลง อ้อยช่วงค่า

ที่มา : กรมวิชาการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์